

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 21485-10-18 פלונית נ' איי אי ג'י ישראל חברה לביטוח בע"מ 13 בפברואר 2022

בפני כב' השופטת לימור רייך – סגנית נשיא

תובעים פלונית
באמצעות ב"כ עו"ד נתנאל בירן ועו"ד רבקה רוטשטיין

נגד

נתבעים איי אי ג'י ישראל חברה לביטוח בע"מ
באמצעות ב"כ עו"ד אורית ברטוב

פסק דין

לפניי תביעה לפי חוק פיצויים לנפגעי תאונות-דרכים, התשל"ה – 1975 (להלן: "חוק הפיצויים") לפיצוי בגין נזקי גוף שנגרמו לתובעת, לטענתה, כתוצאה מתאונת-דרכים מיום 25.10.17 בה הייתה מעורבת (להלן: "התאונה").

בישיבת הוכחות מיום 5.12.21 נשמעו עדות התובעת ומר י.ד., בן זוגה לשעבר מטעמה (להלן: "בן זוגה"); הצדדים סיכמו טענותיהם בכתב ולהלן פסק-הדין.

רקע עובדתי

1. התובעת, ילידת 10.12.78, נפגעה בתאונה בהיותה נהגת ברכב, אשר במועדים הרלוונטיים בוטח על-ידי הנתבעת בפוליסת ביטוח חובה; ממקום התאונה פונתה התובעת באמצעות אמבולנס לבית-החולים וולפסון, שם אובחנו שבר בעצם השכם משמאל, שבר בעצמות שוק שמאל, שברי צלעות ופציעת חזה אוויר; היא טופלה באופן שמרני בשבר בעצם השכם, טופלה בנקז בפציעת החזה ובניתוח שחזור סגור של עמדת השבר בעצמות השוק וקיבוע פנימי במסמר תוך לשדי ואושפזה בבית-החולים לטיפול והשגחה עד ליום 31.10.17, אז שוחררה לביתה.

2. בהמשך, התלוונה התובעת על כאבים וקושי בהליכה, בבדיקתה הודגם חסר חיבור של השברים בעצמות השוק וביום 21.8.18 אושפזה בשנית לצורך קיבוע השבר ושחררה לביתה. לאחר מכן, התלוונה התובעת על כאבים ונפיחות בכף יד שמאל; בבדיקתה אובחן שבר בעצם המסרק החמישית שהתחבר בעמדת קיצור קל; התובעת הייתה במעקב במסגרת קופת-החולים ומרפאות חוץ אורתופדיה וטופלה בטיפולי פיזיותרפיה ובריפוי בעיסוק.

3. הצדדים אינם חלוקים בדעתם בסוגיית החבות והסוגיה היחידה השנויה במחלוקת היא סוגיית הנזק.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 21485-10-18 פלונית נ' איי אי ג'י ישראל חברה לביטוח בע"מ 13 בפברואר 2022

הנכות הרפואית

4. מטעם בית-המשפט מונו ד"ר שי טננבאום בתחום האורתופדיה (להלן: "המומחה בתחום האורתופדיה"); ד"ר אדם דרנל בתחום הפסיכיאטריה (להלן: "המומחה בתחום הפסיכיאטריה") וד"ר הלל סאבין בתחום הראומטולוגיה (להלן: "המומחה בתחום הראומטולוגיה").

5. בחוות-דעת המומחה בתחום האורתופדיה נקבעה לתובעת נכות זמנית בשיעור של 100% החל ממועד התאונה ולמשך שלושה חודשים; נכות זמנית בשיעור של 30% מתום שלושה חודשים ועד ליום 22.8.18, אז אושפזה ונותחה בשנית; נכות זמנית בשיעור של 100% מאז ולמשך תקופה בת שלושה חודשים ונכות זמנית בשיעור של 30% למשך שלושה חודשים נוספים.

6. עוד נקבע בחוות-דעת המומחה בתחום האורתופדיה, כי בעקבות התאונה נותרה לתובעת נכות צמיתה משוקללת בשיעור של 19.81%, הכוללת נכות בשיעור של 10% בגין מצב לאחר שבר בעצמות השוק משמאל, שטופל בשני ניתוחים וללא הגבלת תנועה בברך ובקרסול עם השפעה על כושר הפעולה הכללי, לפי סעיף 35(1)(ב) לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), התשט"ז – 1956 (להלן: "תקנות הביטוח הלאומי"); 1% בגין מצב לאחר שבר בעצם מסרק חמישית בכף יד שמאל [שאינה דומיננטית] שהתחבר בעמדת קיצור קלה, לפי סעיף 35(1)(ב) לתקנות ובשיעור של 10% בגין מכלול הצלקות הרגישות (כולל גירוי עצבי) ומכערות את הגפה, לפי סעיף 75(1)(ב) לתקנות.

7. עוד ובנוסף נקבע בחוות-הדעת, כי לא צפוי שינוי משמעותי במצבה הרפואי; במידה ותזדקק לטיפולים רפואיים עתידיים, הרי שהם בסל הבריאות ובשל הפגיעה קיימת הגבלה ביכולת לבצע מאמץ כעמידה ממושכת, הליכה מרובה, פעילות גופנית וכיוצא באלה.

8. בחוות-דעת המומחה בתחום הפסיכיאטריה נקבע, כי בעקבות התאונה סובלת התובעת מקשיים בשינה, מצב רוח דכאוני וקושי לגייס תקווה להתמודד עם אתגרי העתיד; נקבעה לה נכות זמנית בשיעור של 10% בגין תסמינים דיכאוניים לאחר התאונה ממועד התאונה ולמשך שנתיים, לפי סעיף 34(ב)(2) לתקנות וכן נקבעה נכות צמיתה בשיעור של 5% לפי סעיף 34(ב)(1-2) לתקנות.

9. עוד נקבע בחוות-דעת המומחה בתחום הפסיכיאטריה, כי יש לצפות לשיפור איטי ומתמשך בתסמינים הדיכאוניים שנותרו, אך מעבר לתסמינים אלה התאונה השפיעה על ביטחונה העצמי ויכולת ההתמודדות שלה ולא צפויה ירידה בדרגת חומרת הנכות; התובעת מתמידה בטיפול בשיחות אצל פסיכולוגית קלינית ומומלץ המשך הטיפול, בתדירות של פעם בשבוע למשך כשנתיים; עלות פגישה בשוק הפרטי עומדת על סך של 400 ₪ בתוספת מע"מ; מומלץ בנוסף גם על פנייה לפסיכיאטר לטיפול תרופתי נוגד דיכאון, בתדירות של כארבעה מפגשים בשנה, למשך שנתיים, בעלות בסך של 800 ₪ בתוספת מע"מ בגין כל פגישה.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 21485-10-18 פלונית נ' איי אי ג'י ישראל חברה לביטוח בע"מ 13 בפברואר 2022

10. בחוות-דעת המומחה בתחום הראומטולוגיה נקבע, שכתוצאה מהתאונה נותרה לתובעת נכות צמיתה בשיעור של 10% בגין דאבת שרירים (פיברומיאלגיה), לפי סעיף 35(1)(ב) לתקנות; לאור גילה הצעיר ומצבה הכללי יש לצפות לשיפור במצבה בעתיד; המגבלות הרפואיות הן במישור הנפשי והגופני: במישור הנפשי קיימת דרגה קלה של דיכאון וחרדה ובמישור הגופני היא מתקשה לסחוב משאות כבדים במשקל העולה על שני ק"ג, מתקשה בניקיון הבית ובבישול, סובלת מדרגות בינוניות-גבוהות של כאב וחוסר אנרגיה.

11. עוד נקבע בחוות-דעת המומחה בתחום הראומטולוגיה, כי התובעת תהיה זקוקה לטיפול רפואה משלימה, שחלקם מכוסים על ידי קופות החולים והביטוחים המשלימים, בעלות בסך של כ- 500 ₪ השתתפות עצמית.

12. המומחים לא נחקרו על חוות-הדעת, שממילא לא נסתרו ומכאן, שנותרה לתובעת נכות רפואית צמיתה משוקללת בשיעור של 31.44% כתוצאה מהתאונה [בתחום האורתופדיה, הפסיכיאטריה והראומטולוגיה].

הנכות התפקודית

13. התובעת טוענת, כי נכותה התפקודית שקולה לנכותה הרפואית [ראו סעיף 27 לסיכומים מטעם התובעת], בעוד הנתבעת טוענת, כי נכותה הרפואית נטולת כל משמעות תפקודית [ראו עמוד 8 לסיכומים מטעם הנתבעת].

14. הלכה היא, כי הנכות התפקודית נקבעת בידי בית-המשפט על-יסוד מכלול הראיות והנסיבות שלפניו. הנכות הרפואית משמשת אומנם נקודת מוצא, אולם יש להוסיף ולבחון את השפעתה על הנפגע המסוים. כך, בין השאר, יש לתת משקל להיקפה, אופייה ומיקומה של הפגיעה, ולהתייחס להשפעתה של הנכות על מקצועו של הנפגע תוך התחשבות בגילו, השכלתו וכישוריו. **משקל ממשי יינתן לראיות הנוגעות להשלכה התפקודית בפועל, למשל – שינויים שחלו בשכר הנפגע (ע"א 3049/03 גירוגיסיאן נ' רמזי, פ"ד נב(3) 792 [1995]).**

15. ראו גם פסק-הדין ברע"א 6572/21 המאגר הישראלי לביטוחי רכב (הפול) נ' פלוני (פורסם במאגרים המשפטיים, ניתן ביום 20.10.21), שניתן אך לאחרונה, שם נקבע, כי **"ברירת המחדל בתביעות בגין נזקי גוף היא, כי 'אין לקבוע מעין-חזקה המזהה את הנכות הרפואית עם הנכות התפקודית או עם הגריעה בהשתכרות'...** דרך הכלל היא כי אין מקום לחזקה או להנחת עבודה שלפיה שיעור הנכות התפקודית או שיעור הגריעה מן השכר זהים לשיעור הנכות הרפואית, ואשר אינה מביאה בחשבון את מכלול נתוניו של הניזוק הקונקרטי... שיעורי הנכות התפקודית והגריעה מהשכר... נקבעים בכל מקרה ומקרה על-פי נסיבותיו הפרטניות, וזאת על מנת להגשים באופן מיטבי את השאיפה להשיב את מצבו של הניזוק הקונקרטי לקדמותו..." [ההדגשה אינה במקור].

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 21485-10-18 פלונית נ' איי אי ג'י ישראל חברה לביטוח בע"מ 13 בפברואר 2022

16. התובעת בענייננו, ילידת 10.12.78, שימשה ערב התאונה הן כמזכירה בבית-ספר בעיריית חולון במשרה חלקית בהיקף של כ- 58% והן כבעלים של עסק עצמאי לאיפור קבוע, איפור ערב וטיפוח ציפורניים (להלן: "העסק"); מתלושי השכר כפי שצורפו לראיות מטעם התובעת עולה, כי הכנסתה מעבודתה כמזכירת בית-ספר עמדה בממוצע לחודש, בחודשים ינואר עד ספטמבר 2017 עובר לתאונה, על סך של 3,672 ₪ ומדו"ח שומה לשנת 2017, כפי שצורף לראיות מטעמה עולה, כי הכנסתה השנתית מהעסק עמדה באותה השנה על סך כולל של 9,032 ₪ ובממוצע לחודש 752 ₪ בלבד. כך, שהכנסתה הכוללת ערב התאונה, הן מהעסק והן ממשכורת, עמדה על סך של 4,424 ₪ [הסכומים לפני שערך להיום].

17. בהקשר זה יודגש, כי התובעת לא הציגה כל נתוני הכנסה מהעסק עובר לשנת 2017, הגם שמדובר בעסק שהוקם על-ידה כבר בשנת 2012 וממילא לא הוכיחה הכנסה גבוהה יותר מהעסק עובר לתאונה; כך גם, התובעת לא הציגה כל נתוני הכנסה ממשכורת עובר לשנת 2017 ומדו"ח תקופות דיווח במוסד לביטוח לאומי כפי שצורף על-ידי התובעת עולה, כי לא הייתה לה כל הכנסה ממשכורת החל מחודש יוני 2014 ועד לחודש יולי 2016 והכנסתה החודשית ממשכורת בחודשים אוגוסט 2016 עד דצמבר 2016 עמדה על סך של 3,003 ₪ בלבד [הסכום לפני שערך להיום], הנמוך עוד יותר מהכנסתה ממשכורת בשנת 2017, כמפורט דלעיל.

18. התובעת נפגעה בתאונה בהיותה בת שלושים ותשע שנים ונכותה הרפואית המשוקללת כתוצאה מהתאונה, העומדת על שיעור של 31.44%, כוללת נכות אורתופדית בגין מצב לאחר שבר בעצמות השוק משמאל, מצב לאחר שבר בעצם מסרק חמישית בכף יד שמאל שאינה דומיננטית וצלעות רגישות (כולל גירוי עצבי) ומכערות את הגפה; נכות פסיכיאטרית בגין תסמינים דיכאוניים ונכות ראומטולוגית בגין תסמונת פיברומיאלגיה.

19. מעדות התובעת עולה, כי עבודת האיפור הקבוע כרוכה בעמידה ממושכת ויכולת ריכוז גבוהה ועבודת איפור הערב כרוכה בנשיאת משקל של מזוודת האיפור (עמוד 5 בשורות 29-26); השפעת נכותה הרפואית כתוצאה מהתאונה באה לידי ביטוי, בין היתר, בקישיון הגפיים ובכאבים תמידיים; בקושי בעמידה, בהליכה ובנהיגה; בשינה לקויה, בקושי בקימה ובריכוז; בחרדה המלווה אותה בכל שעות היממה (עמוד 3 בשורות 34-32) ובצורך בנטילת תרופות, אשר לא תמיד מסייעות ולעיתים אף מטשטשות (עמוד 4 בשורה 1 ובשורות 7-4 ועמוד 6 בשורות 15-7).

20. מהראיות שהונחו לפניי עולה, כי אומנם בתקופה הסמוכה לאחר התאונה, נעדרה התובעת מעבודתה כמזכירת בית-ספר, אולם היא שבה לעבודתה כבר בחודש מרץ 2018, כארבעה חודשים בלבד לאחר התאונה ועשתה כן עד לחודש מאי 2018, אז החלה לעבוד כמזכירת מנכ"ל בחברת "לסכו יזום והנדסה אזרחית בע"מ" (להלן: "החברה"), זאת במשרה מלאה ובשכר העולה באופן ניכר על שכרה ערב התאונה.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 21485-10-18 פלונית נ' איי אי ג'י ישראל חברה לביטוח בע"מ 13 בפברואר 2022

21. כך, לעומת שכרה החודשי הממוצע ערב התאונה, אשר עמד כאמור על סך של 4,424 ₪ הן מעבודתה כעצמאית והן מעבודתה כשכירה, עמד שכרה החודשי הממוצע מעבודתה כשכירה בחברה, החל מחודש מאי 2018, כחצי שנה בלבד לאחר התאונה, ועד לחודש דצמבר 2018, על סך של 9,054 ₪ והחל מחודש ינואר 2019 ועד לחודש דצמבר 2019 על סך של 10,424 ₪ [הסכומים לפני שערך וניכוי מס הכנסה].

22. אכן, התובעת פוטרה בסופו של דבר מעבודתה בחברה; משך תקופת מה לאחר פיטוריה הייתה מובטלת ולטענתה, סיבת פיטוריה נעוצה במצבה הרפואי כתוצאה מהתאונה, שעה שהתקשתה בעלייה ובירידה במדרגות לחדר הישיבות וחדר השירותים בחברה, הממוקמים בקומה התחתונה; המעסיק סירב לצמצום היקף עבודתה לחמש שעות ביום בהתאם להמלצת רופאה תעסוקתית ופיטר אותה על אף שהיה מודע למצבה (עמוד 6 בשורות 6-1).

23. דא עקא, שמטופס סיכום בדיקה רפואית שנערך על-ידי הרופאה התעסוקתית ואשר עליו נסמכת התובעת בעדותה עולה, כי התובעת "**חוזרת לאיתנה**" וכי היא "תשוב בחודשיים הקרובים לעבודה משרדית של 4 שעות בחודש הראשון ו- 6 שעות בחודש השני **ולאחר מכן משרה מלאה**" [ההדגשה אינה במקור] (העתק מהטופס צורף לראיות מטעם התובעת).

24. זאת ועוד, בהודעת החברה, כפי שצורפה לראיות מטעם התובעת, כלל לא פורטה הסיבה להפסקת העבודה; התובעת, אשר הנטל מונח לפתחה, נמנעה מהצגת פרוטוקול השימוע שנערך לה לפני פיטוריה כמו גם מהבאת עדים רלוונטיים מהחברה, בתמיכה לעדותה בכל הנוגע למידת השפעת נכותה הרפואית על כושר עבודתה, וממילא לקיומו של קשר סיבתי בין פיטוריה ולעובדה שהייתה מובטלת משך תקופת מה לאחר פיטוריה, לבין מצבה הרפואי כתוצאה מהתאונה והיא אף לא סיפקה כל הסבר המניח את הדעת להימנעותה.

25. כלל ידוע הוא שמעמידים בעל דין בחזקתו, שלא ימנע מבית המשפט ראייה, שהיא לטובתו, ואם נמנע מהבאת ראיה רלוונטית שהיא בהישג ידו, ואין לכך הסבר סביר, ניתן להסיק, שאילו הובאה אותה הראיה, הייתה פועלת כנגדו (ראו בעניין זה ע"א 548/78 שרון נ' לוי, פ"ד לה(1) 736).

26. בהקשר זה יוער, כי הגם שהתובעת העידה, שהייתה מובטלת בתקופה החל מחודש ינואר 2020, לאחר הפסקת עבודתה בחברה, עד לחודש מאי 2021 (עמוד 12 בשורות 27-29), היא צירפה לראיות מטעמה אישור על תשלום דמי אבטלה בגין התקופה החל מחודש ינואר ועד לחודש אוגוסט 2020 בלבד ולא צורפו כל נתוני הכנסה בין מהעסק ובין ממשכורת, מאז ועד היום, למעט שני תלושי שכר מהחודשים ספטמבר – אוקטובר 2021 מעבודתה בחברת מוסדות חינוך חולון.

27. מכל מקום, התובעת אישרה בעדותה, כי בחודש מאי 2021, היא החלה לעבוד בחברת "טאו כלכלה ופיננסים בע"מ" (להלן: "**חברת טאו**") בתחום האדמיניסטרציה בין שש לשבע שעות ביום, בשכר בסך של 7,000 ₪ נטו (עמוד 12 בשורות 17-19), העולה באופן ניכר על שכרה ערב התאונה והיא

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 21485-10-18 פלונית נ' איי אי ג'י ישראל חברה לביטוח בע"מ 13 בפברואר 2022

- אף בחרה לעשות כן, החל מחודש מאי 2021, הגם שהייתה זכאית לתשלום דמי אבטלה באותה תקופה עד לחודש אוקטובר 2021 (עמוד 12 בשורות 25-33).
28. אומנם, התובעת עבדה בחברת טאו במשך כחודשיים בלבד עד לחודש יולי 2021 (עמוד 12 בשורות 18-19), אולם בהודעה על הפסקת עבודתה, כפי שצורפה לראיות מטעמה, לא פורטה סיבת הפסקת העבודה; התובעת לא הביאה כל ראיה להוכחת טענתה בדבר קשר סיבתי בין הפסקת העבודה לבין מצבה הרפואי כתוצאה מהתאונה ולמעלה מכך, מעדות בן זוגה, כי סיבת הפסקת העבודה נעוצה דווקא במעבר החברה לחו"ל (עמוד 23 בשורות 5-10).
29. כך גם, על אף שהתובעת העידה, כי בחודש ספטמבר 2021 היא החלה לעבוד בחברת מוסדות חינוך חולון, כסייעת חינוכית לילד עם צרכים מיוחדים והפסיקה עבודתה כאמור כעבור חודשיים בלבד בשל מצבה הרפואי כתוצאה מהתאונה (עמוד 12 בשורות 20-25), עדותה לא נתמכה בכל ראיה וטענתה כאמור ממילא לא הוכחה.
30. לא זו בלבד אלא, שהתובעת אישרה בעדותה, כי היא חזרה לעבודה בעסק כבר בסביבות החודשים יוני – יולי 2018 (עמוד 16 בשורות 25-26). אומנם, על-פי עדותה, העסק פעל בהיקף מצומצם בלבד של "חמישה לקוחות שחוזרים", משנבצר הימנה להתחייב להיקף עבודה גדול יותר (עמוד 5 בשורות 24-25) וכי היא מתפרנסת כיום בנוסף "מחלקי עבודות" בלבד, ובכלל זה, מליווי והשגחה על קשישים מספר שעות ביום ומהוראת אנגלית באופן פרטי כשעתיים-שלוש בלבד ביום ושכרה הכולל עומד על סך של 4,000 ₪ (עמוד 3 בשורות 1-2 ועמוד 6 בשורות 25-28 וראו גם סעיף 25 לסיכומים מטעם התובעת). אלא, שהתובעת לא הציגה כל נתוני הכנסה מהעסק החל משנת 2020 ועד היום וכך גם לא הציגה נתוני הכנסה מעבודתה כשכירה מאז שבה לעבודה לאחר פיטוריה מהחברה ועד היום, וממילא לא הוכיחה טענתה בדבר שיעור השכר והיקף עבודה מצומצם בעקבות התאונה.
31. מכל מקום וכמפורט לעיל, התובעת ממילא עבדה בהיקף מצומצם עובר לתאונה, בשכר חודשי ממוצע בסך של 3,672 ₪ בלבד ממשכורת ובסך של 752 ₪ בלבד מהעסק [הסכומים לפני שערך להיום], זאת לטענתה, בשל הצורך בטיפול האינטנסיבי בבנה שאובחן באוטיזם (עמוד 4 בשורות 24-26).
32. כך או אחרת, התובעת אישרה בעדותה, כי לאחרונה היא החלה לעבוד בחברת ברליץ, שם היא צפויה להגדיל את היקף עבודתה להיקף של כשתיים-עשרה שעות שבועיות, בנוסף לעבודתה בהוראת אנגלית; מידי שבוע נוספים תלמידים חדשים, כך שהכנסתה הכוללת, לרבות מעבודתה עם קשישים, צפויה לעלות בהדרגה ולעמוד על סך של כ-7,000 ₪ (עמוד 13 בשורות 6-19), העולה כאמור באופן ניכר על הכנסתה ערב התאונה.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 21485-10-18 פלונית נ' איי אי ג'י ישראל חברה לביטוח בע"מ 13 בפברואר 2022

33. זאת ועוד וחרף עדות התובעת, לפיה החלה לימודי תואר ראשון בהוראה בחודש אוקטובר 2017, כשבועיים עובר לתאונה; בשל מצבה הרפואי בעקבות התאונה היא הפסיקה את הלימודים (עמוד 16 בשורות 19-22) ואף קיבלה החזר על דמי ההרשמה כבר בחודש נובמבר 2017 (עמוד 16 בשורה 14), מעיון בדו"ח תקופות דיווח במוסד לביטוח לאומי עולה, כי היא רשומה כתלמידה להשכלה גבוהה החל מחודש אוקטובר 2017 ועד לחודש ספטמבר 2018, היינו במשך כשנה לאחר התאונה; התובעת לא צירפה כל אסמכתא בדבר הפסקת הלימודים (אישור בדבר החזר דמי ההרשמה למשל) ומכל מקום, לא הביאה כל ראיה התומכת בטענתה בדבר קשר סיבתי בין הפסקת הלימודים לבין מצבה הרפואי כתוצאה מהתאונה, הגם שבעדותה אישרה, כי "אין בעיה להמציא את זה" (עמוד 16 בשורות 7-8).

34. הנה כי כן, התובעת לא הביאה ראיות להוכחת מידת השפעת הנכות הרפואית כתוצאה מהתאונה כנטען על-ידה; הכנסתה הושבחה משמעותית מעבודתה בחברה במשך תקופה לא מבוטלת של כשנה וחצי לאחר התאונה, לעומת הכנסתה ערב התאונה; היא לא הביאה ראיות להוכחת קשר סיבתי בין הפסקת עבודתה בחברה והיותה מובטלת משך תקופת מה אחריה, כמו גם הפסקת עבודתה במקומות העבודה הנוספים, לבין מצבה הרפואי כתוצאה מהתאונה; לא הציגה כל נתוני הכנסה מהעסק החל משנת 2020 ועד היום וכך גם לא הציגה מלוא נתוני ההכנסה מעבודתה כשכירה מאז שבה לעבודה לאחר פיטוריה מהחברה ועד היום, וממילא לא הוכיחה היקף עבודה מצומצם בעקבות התאונה ומכל מקום, היקף עבודתה ממילא היה מצומצם ערב התאונה, זאת כאמור ללא כל קשר למצבה הרפואי כתוצאה מהתאונה.

35. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהאמור בחוות-דעת המומחים, כי נכויות התובעת בעקבות התאונה באות לידי ביטוי בקושי בעמידה, בהליכה ובפעילות גופנית; בקושי בהרמת משאות כבדים במשקל העולה על שני ק"ג; בכאבים ובחוסר אנרגיה; בדרגה קלה של דיכאון וחרדה ובפגיעה בביטחונה העצמי וביכולת ההתמודדות שלה וממילא, משהנכויות בגין מצב לאחר שבר בעצמות השוק משמאל, מצב לאחר שבר בעצם מסרק חמישית בכף יד שמאל, תסמינים דיכאוניים ותסמונת פיברומיאלגיה הן תפקודיות מטיבן והדברים מקבלים משנה תוקף, משמדובר בנכויות מצטברות מתחומים שונים.

36. עוד לא ניתן להתעלם מחוסר היציבות התעסוקתית של התובעת בעבודתה כשכירה בתקופה שלאחר התאונה, אשר באה לידי ביטוי, כמפורט לעיל, במעבר תכוף בין מקומות העבודה השונים. אומנם כאמור, התובעת לא הביאה ראיות להוכחת הקשר הסיבתי בין הפסקת כל אחת מהעבודות לבין מצבה הרפואי כתוצאה מהתאונה, אולם בשים לב לטיב נכויותיה, בהחלט ניתן להניח שקיים קשר סיבתי, ולו חלקי, בין האמור לבין מצבה הרפואי כתוצאה מהתאונה.

37. בפרט נאמרים הדברים בהינתן העובדה שהחל מחודש ספטמבר 2003 ועד כשנה עובר לתאונה בחודש מאי 2014, עבדה התובעת בחברת "אטקה בע"מ" במשך תקופה לא מבוטלת של למעלה

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 21485-10-18 פלונית נ' איי אי ג'י ישראל חברה לביטוח בע"מ 13 בפברואר 2022

מעשר שנים ברציפות, וממילא הוכיחה יציבות תעסוקתית באותה תקופה עובר לתאונה (העתק מדו"ח תקופות דיווח במוסד לביטוח לאומי צורף לראיות מטעם הנתבעת).

38. מכאן ובהינתן אופי העיסוקים של התובעת ערב התאונה ומאז התאונה ועד היום; גילה ערב התאונה [שלושים ותשע שנים] וגילה כיום [ארבעים ושלוש שנים], לא ניתן לשלול אפשרות, כי הנכויות משפיעות על כושר עבודתה; ממילא שלא ניתן לומר, כי הנכויות הרפואיות נטולות משמעות תפקודית ובנסיבות אלו, ומשלא לעולם חוסן, בהחלט קיימת אפשרות סבירה, כי הנכויות תשפיענה עליה גם בעתיד.

הפסד שכר לעבר [כולל פנסיה]

39. התובעת טוענת, כי שכרה החודשי הממוצע ערב התאונה אינו משקף את פוטנציאל השתכרותה והיא עותרת לפיצוי בגין תקופת העבר בסך כולל של 216,000 ₪, אשר חושב לפי הפסד שכר חודשי בסך של 6,000 ₪ מאז התאונה ועד היום [ראו סעיפים 23-25 לסיכומים מטעם התובעת], בעוד הנתבעת טוענת, כי בהעדר הוכחת הפסד שכר בעקבות מצבה הרפואי כתוצאה מהתאונה, אין כל מקום לפיצוי [ראו עמודים 9-10 לסיכומים מטעם הנתבעת].

40. מהראיות שהוצגו לפניי עולה, כי התובעת נעדרה מעבודה כמזכירת בית-ספר בעיריית חולון במשך ארבעה חודשים לאחר התאונה; בחודשים נובמבר - דצמבר 2017 שולם לה שכר חודשי בסך של 3,175 ₪ בלבד ובחודשים ינואר - אפריל 2018 שולם לה שכר מצטבר בסך של 1,126 ₪, קרי סך של 281 ₪ בלבד במוצע לחודש, זאת לעומת שכר חודשי ממוצע בסך של 3,672 ₪ מעבודתה כשכירה.

41. כמו כן וכפי העולה מדוחות השומה שצורפו לראיות מטעם התובעת, הכנסתה מהעסק עמדה בשנת 2018 על סך כולל של 2,128 ₪, הנופל מהכנסתה מהעסק בשנת 2017 ערב התאונה, שעמדה כאמור על סך כולל של 9,032 ₪ ובשנת 2019 לא הייתה לה כל הכנסה מהעסק [הסיכומים לפניי שערוך] (העתק מדוחות השומה לשנים 2018-2019 צורף לראיות מטעם התובעת).

42. עם זאת וכמפורט לעיל בהרחבה, שכרה מעבודתה בחברה החל מחודש מאי 2018 ועד לחודש דצמבר 2019, עלה באופן ניכר על שכרה הכולל ערב התאונה ואף זאת רק מעבודתה כשכירה, כך שלא נגרם לה כל הפסד שכר בתקופה האמורה וממילא אין מקום לפיצוי בגינה.

43. כך הם פני הדברים אף באשר ליתר התקופה, החל מחודש ינואר 2020 ועד היום, שהרי הגם שהתובעת העידה שהייתה מובטלת מחודש ינואר 2020 ועד לחודש מאי 2021, היא צירפה אישור מהמוסד לביטוח לאומי על תשלום דמי אבטלה החל מחודש ינואר 2020 ועד לחודש אוגוסט 2020 בלבד; כמפורט לעיל בהרחבה, ממילא לא הוכח קשר סיבתי מלא בין היות התובעת מובטלת בתקופה שלאחר פיטוריה מהחברה, לבין מצבה הרפואי כתוצאה מהתאונה ומכל מקום, התובעת לא הציגה כל נתוני הכנסה מהעסק החל משנת 2020 ועד היום וכך גם לא הציגה מלוא נתוני

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 21485-10-18 פלונית נ' איי אי ג'י ישראל חברה לביטוח בע"מ 13 בפברואר 2022

1 ההכנסה מעבודתה כשכירה מאז שבה לעבודה לאחר פיטוריה מהחברה ועד היום, וממילא לא
2 הוכיחה גריעה בהכנסתה הכוללת באותה התקופה.

3
4 44. מכאן, שהפסד השכר שהוכח אינו אלא בגין התקופה הסמוכה לאחר התאונה בלבד, החל מחודש
5 נובמבר 2017 ועד לחודש אפריל 2018 ובשים לב לבסיס שכרה של התובעת עובר לתאונה העומד
6 כאמור על סך של 4,598 ₪ [לאחר שערך להיום]; התקופה שחלפה מאז התאונה ועד היום
7 והריבית המתאימה שיש לפסוק בגינה, הפסד שכרה לעבר עומד על סך של 20,197 ₪ [כולל
8 פנסיה].

הפסד שכר לעתיד [כולל פנסיה]

9
10
11 45. התובעת טוענת, כי אלמלא התאונה, הייתה מסיימת לימודי תואר בהוראה וממשיכה לקיים את
12 העסק העצמאי שלה במקביל ולחלופין, הייתה עובדת כמנהלת לשכה או כמזכירה בכירה, כפי
13 שעשתה בעבר, ושכרה היה עומד לכל הפחות על השכר הממוצע במשק ומכאן, היא עותרת לפיצוי
14 בסך של 822,924 ₪ אשר חושב לפי נכות תפקודית בשיעור של 31.44% ומקדם היוון עד גיל 70
15 [ראו סעיפים 26-27 לסיכומים מטעם התובעת], בעוד הנתבעת טוענת, כי בהעדר נכות תפקודית
16 אין מקום לפיצוי ולחלופין טוענת, כי לכל היותר התובעת זכאית לפיצוי גלובאלי בסך של 75,000
17 ₪ כולל הפסדי פנסיה [ראו עמודים 10-11 לסיכומים מטעם הנתבעת].

18
19 46. באשר לבסיס השכר, אומנם כמפורט לעיל בהרחבה, לא הייתה לתובעת כל הכנסה ממשכורת
20 במשך כשנתיים החל מחודש יוני 2014 ועד לחודש יולי 2016; הכנסתה מעבודתה בעיריית חולון
21 בחודשים אוגוסט 2016 עד דצמבר 2016 עמדה על סך של 3,003 ₪ ובחודשים ינואר עד ספטמבר
22 2017 על סך של 4,598 ₪ בלבד [לאחר שערך להיום].

23
24 47. עם זאת וכאמור, עובר לתקופה האמורה ובמשך תקופה לא מבוטלת של למעלה מעשר שנים
25 ברציפות, עבדה התובעת בחברת "אטקה בע"מ" בשכר חודשי ממוצע בסך של 8,346 ₪, העולה
26 על שכרה כמפורט לעיל מעבודתה בעיריית חולון [הסכום לפני שערך וניכוי מס הכנסה] ועל-פי
27 עדותה, בתקופה הסמוכה לפני התאונה היא עבדה בעיריית חולון בהיקף עבודה מצומצם וממילא
28 בשכר זעום, אך בשל הצורך בטיפול האינטנסיבי בבנה שאובחן באוטיזם.

29
30 48. בנסיבות אלו ומששכרה של התובעת במומה מעבודתה בחברה, עמד בחודשים מאי 2018 עד
31 דצמבר 2018 על סך של 9,054 ₪ ובחודשים ינואר 2019 עד דצמבר 2019 על סך של 10,424 ₪
32 [הסכומים לפני שערך וניכוי מס הכנסה], אני נכונה להניח, כי פוטנציאל השכר שלה גבוה משכרה
33 ערב התאונה ובאיוון הראוי אני סבורה, כי נכון יהיה להעמיד שכרה לצורך חישוב הפסד השכר
34 לעתיד על סך של 10,000 ₪.

35
36 49. מכאן ולנוכח סיפור חייה התעסוקתיים והאישיים של התובעת עובר לתאונה ולאחריה, כמפורט
37 לעיל בהרחבה; בשים לב למסקנתי בדבר נכותה התפקודית והכנסתה החודשית במומה, מצאתי

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 21485-10-18 פלונית נ' איי אי ג'י ישראל חברה לביטוח בע"מ 13 בפברואר 2022

לפסוק לתובעת פיצוי גלובאלי בראש נזק זה בסך של 322,455 ₪ [המשקף 50% מחישוב אקטוארי מלא לפי מקדם היוון בשיעור של 205.1241 עד גיל שישים ושבע שנים] ובהתאמה לפסוק לה גם פיצוי בראש נזק של הפסד פנסיה בסך של 40,307 ₪ [לפי 12.5% מהפסד השכר לעתיד].

הוצאות לעבר ולעתיד

50. התובעת טוענת, כי היא נזקקה לטיפול פיזיותרפיה, טיפולים משלימים, שימוש במשככי כאבים, טיפולים פסיכולוגיים ותרופות פסיכיאטריות; בהעדר יכולת כלכלית למימון ההוצאות בגין הטיפולים, ולו כעלות ביניים עד לקבלת ההחזר מקופת-החולים, היא נמנעת מקבלתם. כמו כן טוענת התובעת, כי בהינתן מצבה הרפואי ומשהיא מתקשה בעמידה ובהליכה ומתקשה בנהיגה, היא נאלצת להתנייד בתחבורה ציבורית. מכאן, עותרת התובעת לפיצוי בסך של 100,000 ₪ בגין הוצאות רפואיות לעבר ולעתיד ובנוסף, לפיצוי בסך של 100,000 ₪ בגין הוצאות עבור נסיעות לעבר ולעתיד [ראו סעיפים 30-34 לסיכומים מטעם התובעת].

51. הנתבעת טוענת מנגד, כי מלוא הוצאות התובעת מכוסות על-ידי קופת-החולים ולכל היותר התובעת זכאית לפיצוי בסך של 1,000 ₪ עבור הוצאות בגין נסיעות לטיפולים בתקופת ההחלמה [ראו עמוד 11 לסיכומים מטעם הנתבעת].

52. מעדות התובעת עולה, כי היא קיבלה החזר מקופת-החולים עבור הטיפולים אצל הפסיכולוגית הקלינית במשך כשנתיים (עמוד 14 בשורות 3-14); היא פנתה למומחה כף יד באופן פרטי ולא באמצעות קופת-החולים מאחר ולא היו תורים זמינים ומכל מקום, קיבלה החזר מהביטוח המשלים ושילמה סכום מינימאלי (עוד 14 בשורות 23-26); עובר לתאונה היא נהגה להתנייד באמצעות הרכב שלה, יונדאי חדשה שרכשה מכספה, ולאחר התאונה היא התניידה במוניות, שכן נזקקה לקביים, לא הייתה לה אפשרות אחרת, ורק כשחזרה לעבודה, היה בידה לממן רכישת רכב בתשלומים (עמוד 7 בשורות 25-30).

53. לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים, לרבות לקבלות כפי שצורפו לראיות מטעם התובעת; המלצת המומחה בתחום הפסיכיאטריה להמשך הטיפול אצל הפסיכולוגית הקלינית בתדירות של פעם בשבוע למשך כשנתיים ועדות התובעת, לפיה קיבלה החזר מקופת-החולים עבור הטיפולים שביצעה עד כה אצל הפסיכולוגית הקלינית; המלצת המומחה בתחום הפסיכיאטריה לטיפול אצל פסיכיאטר בתדירות של כארבעה מפגשים בשנה למשך שנתיים לצורך טיפול תרופתי נוגד דיכאון והמלצת המומחה בתחום הראומטולוגיה לקבלת טיפולי רפואה משלימה, שחלקם מכוסים על-ידי קופות החולים והביטוח המשלים; לעובדה שמדובר בתאונת-דרכים והתובעת זכאית לתשלום הוצאותיה מקופת-החולים וההנחה הסבירה, כי בכל זאת נדרשה ותידרש לשאת בהוצאות כאלה ואחרות עבור משככי כאבים, תרופות, טיפולים ונסיעות, אני מוצאת לאמוד הפיצוי בגין ראש נזק זה לעבר ולעתיד בסך של 15,000 ₪.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 21485-10-18 פלונית נ' איי אי ג'י ישראל חברה לביטוח בע"מ 13 בפברואר 2022

עזרת הזולת לעבר ולעתיד

54. התובעת טוענת, כי לאחר התאונה היא נזקקה לעזרה אינטנסיבית בביצוע פעולות יומיומיות הפשוטות ביותר וכיום היא תלויה לחלוטין בכמות התרופות שנטלה, בילדיה הקטנים ששוטפים ומטאטאים את הבית, שוטפים כלים, חותכים ירקות ותולים כביסה, בנה אף מלווה אותה למכולת ובן זוגה לשעבר מלווה אותה לטיפולים הרפואיים. מכאן, היא עותרת לפיצוי בסך של 250,000 ₪ לעבר ולעתיד [ראו סעיפים 35-37 לסיכומים מטעם התובעת].

55. הנתבעת טוענת מנגד, כי בהעדר נכות תפקודית; בשים לב לכך שהתובעת שבה לעבודה כבר בתקופת ההחלמה ומשהעזרה שניתנה לה היא עזרה רגילה של בני-משפחה, לכל היותר היא זכאית לפיצוי בסך של 8,000 ₪ בגין עזרה בתקופת ההחלמה הסמוכה לאחר התאונה [ראו עמוד 12 לסיכומים מטעם הנתבעת].

56. התובעת העידה, כי עובר לתאונה היא הייתה מבשלת, מנקה את הבית ו- "עושה הכול"; מאז התאונה ועד היום, היא נדרשת לעזרת בן זוגה לשעבר בליווי לטיפולים ובעריכת קניות וכן לעזרת ילדיה בליווי למכולת, בניקיון הבית, בחיתוך ירקות, שטיפת כלים ובתליית כביסה (עמוד 8 בשורות 3-17 ועמוד 9 בשורות 1-6); בשל מצבה הרפואי כתוצאה מהתאונה, אשר בא לידי ביטוי, בין היתר, בכאבים, עצבנות ומצב רוח דכאוני, היא ובן זוגה נפרדו לפני כשמונה חודשים לאחר כעשר שנים בהן התגוררו תחת קורת גג אחת (עמוד 8 בשורות 25-29).

57. תימוכין לעדות התובעת ניתן למצוא בעדות בן זוגה לשעבר, ממנה עולה, כי עובר לתאונה התובעת הייתה עצמאית והיא שנשאה בנטל עבודות הבית; מאז התאונה, היא תלויה והוא נדרש לטפל בה ולסייע לה בעריכת קניות, בישולים וניקיון הבית וכן לטפל בילדיה; הוא ליווה אותה לביקורים אצל רופאים ונעדר רבות ממקום העבודה (עמוד 17 בשורה 33 – עמוד 19 בשורה 17) ובשל מצבה הרפואי, אשר בא לידי ביטוי גם בכך שהייתה "עצובה, עצבנית, מרירה...", יחסיהם עלו על שרטון והוא עזב את הבית (עמוד 18 בשורות 13-21, עמוד 19 בשורות 5-6 ועמוד 19 בשורות 16-19).

58. עם זאת, בן זוגה של התובעת אישר בעדותו בכל הנוגע לניקיון הבית, כי "יכול להיות שהיא עושה אקסטרה, אבל זה נמדד אצלה בכדורים בלילה בכאבים" וכן אישר, כי "אם היא כבר עושה אחר כך כואב לה" (עמוד 22 בשורות 10-14).

59. בשים לב לנכויות הרפואיות הזמניות והצמיתות, כפי שנקבעו בחוות-דעת המומחים מטעם בית-המשפט; האמור בחוות-הדעת בכל הנוגע להשפעת הנכויות, אשר באות לידי ביטוי בהגבלה ביכולת לבצע מאמץ כעמידה והליכה ממושכות, מצב רוח דכאוני וקושי לגייס תקווה להתמודד עם אתגרים, קושי בנשיאת משאות כבדים במשקל העולה על שני ק"ג, קושי בניקיון הבית ובבישול, כאבים וחוסר אנרגיה בדרגות בינוניות-גבוהות ומסקנתי בדבר נכותה התפקודית, נכונה

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 21485-10-18 פלונית נ' איי אי ג'י ישראל חברה לביטוח בע"מ 13 בפברואר 2022

אני להניח, כי היא נדרשה לעזרה החורגת מעזרה רגילה של בני-משפחה ובפרט בתקופה הסמוכה לאחר התאונה ואני סבורה, כי בנסיבות העניין, יהא זה נכון וראוי לפצות את התובעת בראש נזק זה בפיצוי גלובאלי לעבר ולעתיד על דרך האומדנה בסך של 45,000 ₪.

כאב וסבל

60. בהתאם לתקנה 2(א) לתקנות פיצויים לנפגעי תאונות דרכים (חישוב פיצויים בגין נזק שאינו נזק ממון), התשל"ו-1976 ולנוכח הסכמת הצדדים, זכאית התובעת לפיצוי בגין כאב וסבל בסך של 55,397 ₪ [ראו סעיף 38 לסיכומים מטעם התובעת ועמוד 12 לסיכומים מטעם הנתבעת] וכך אני פוסקת.

סוף דבר

61. לסיכום האמור לעיל, מצאתי לפסוק לתובעת פיצוי בסך של 498,356 ₪ בגין מצבה הרפואי כתוצאה מהתאונה, כמפורט להלן:

א. הפסד שכר לעבר [כולל הפסדי פנסיה]-	20,197 ₪
ב. הפסד שכר לעתיד [כולל הפסדי פנסיה] -	362,762 ₪
ג. הוצאות -	15,000 ₪
ד. עזרת הזולת -	45,000 ₪
ה. כאב וסבל -	55,397 ₪

498,356 ₪

62. הנתבעת תשלם הסכומים כמפורט לעיל בתוספת שכר טרחת עו"ד כדון, החזר אגרה ששולמה וכן מחצית האגרה השנייה וכן תישא בשכר עדות בן זוגה של התובעת בסך של 500 ₪.

63. כל הסכומים ישולמו בתוך 30 יום, שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד למועד התשלום המלא בפועל.

המזכירות תמציא העתק מפסק-הדין לבאי-כוח הצדדים

ניתן היום, י"ב אדר א' תשפ"ב, 13 בפברואר 2022, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 21485-10-18 פלונית נ' איי אי ג'י ישראל חברה לביטוח בע"מ 13 בפברואר 2022

לימור רייך, סגנית נשיא

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7

